

Ільніцький Артур Ігорович,

аспірант спеціальності 08.00.03 – економіка та управління національним господарством
Подільського державного аграрно-технічного університету,
м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: д.е.н., професор Чикуркова А.Д.

УПРАВЛІНСЬКІ РІШЕННЯ ЯК ОДИН ІЗ ПРІОРИТЕТІВ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Прагнення України до інтеграції у європейське співтовариство потребує розробки заходів і механізмів сталого розвитку українського села та якнайскорішого прийняття рішень у цій сфері розвитку людського потенціалу нашої держави. Без подолання негативних тенденцій у розвитку сільських територій, на яких проживає майже третина населення України, наша країна не зможе ефективно конкурувати з іншими країнами.

Низький рівень життя сільського населення загрожує впливом найбільш активної та працездатної його частини до міст, активізує зовнішню трудову міграцію, що посилює занепад сільських територій [2].

Сучасність відкриває для села нові широкі перспективи, яких раніше не існувало і які є результатом змін, що нині відбуваються як у світовому масштабі загалом, так і в національній економіці та в українському суспільстві. Ці зміни тривають в усіх сферах життя, але найбільш яскраво відбиваються на сфері споживання, а тому багато товарів, робіт та послуг, які споживають та продукують господарські комплекси сільських територій, нині вимагають модернізації.

У межах сільських територій життєве середовище перебуває в безпосередньому взаємозв'язку з природним середовищем, що позначається на специфіці функціонування соціальної сфери, включаючи характер розміщення об'єктів соціальної інфраструктури, умови надання соціальних послуг, розвиток особистих здібностей, процес створення духовних цінностей. Об'єкти соціального призначення за їх видами можна згрупувати таким чином:

- за сферами діяльності (житлові, комунальні, побутові, медичні, торговельні, громадського харчування, освітні, культурні, спортивно-оздоровчі, поштово-телеграфні, транспорту та зв'язку тощо);
- за тривалістю функціонування (постійні, тимчасові, сезонні);
- за мобільністю (стаціонарні, пересувні);
- за місцем [1].

Найгострішими проблемами сільських територій України є відсутність мотивації до праці, бідність, трудова міграція, безробіття, занепад соціальної інфраструктури, поглиблення демографічної кризи та відмирання сіл, відсутність системності та комплексності при здійсненні аграрної реформи, невирішеність проблеми власника земель. Вирішення проблем функціонування сільських територій можливе шляхом комплексного та збалансованого розвитку всіх його підсистем: соціальної, економічної, управлінської, екологічної [3].

Отже, велику увагу приділяється вітчизняними і зарубіжними вченими управлінські рішення на рівні сільських територій. Визначимо поняття управлінського рішення на сільських територіях.

Прийняття управлінських рішень в сфері сільських територій — це визначальний

процес управлінської діяльності, оскільки формує напрямки діяльності організації та її окремих працівників на селі. Робота з прийняття управлінських рішень вимагає від органів місцевого самоврядування високого рівня компетентності, значних затрат часу, енергії, досвіду.

Отже, технологія прийняття управлінського рішення у сфері сільських територій має охоплювати такі стадії:

1. Стадія підготовки — проводиться економічний аналіз ситуації на мікро- і макрорівні, що поєднує пошук, збір, опрацювання інформації, виявлення й формулювання проблем, які потребують розв'язання.

2. Стадія ухвалення — здійснюються розробка та оцінка альтернативних рішень; добір критеріїв ухвалення оптимального рішення; вибір і прийняття найкращого рішення.

3. Стадія реалізації — розробляються заходи для конкретизації рішення й доведення його до виконавців; здійснюється контроль за його виконанням; вносяться необхідні корективи; дається оцінка результату, отриманого від виконання рішення.

Список використаних джерел

1. Лисенко В. Управління соціальною інфраструктурою в сільській місцевості / В. Лисенко // Сталый розвиток територій: матеріали II міжнародної науково-практичної конференції, м. Дніпропетровськ. – 2011. - С. 211-213.

2. Стегней М.І. Сучасні напрями забезпечення сталого розвитку сільських територій: європейський досвід і українські реалії / М.І. Стегней // Актуальні проблеми економіки №3(141), м.Київ. – 2013. – С. 125-133.

3. Терещенко В.К. Перспективні напрями соціально-економічного розвитку сільських територій / В.К. Терещенко, Н.В. Морозюк // Науковий вісник НУБіП України. Серія «Економіка, аграрний менеджмент, бізнес». – К., 2011. – Вип. 163, ч. 1.

Ісарь Наталія Іванівна,

студентка спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування (за видами економічної діяльності)» економічного факультету Подільського державного аграрно-технічного університету,

м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: к.е.н., доцент Лаврук О.С.

ФОРМУВАННЯ КОЛЕКТИВУ НА ЗАСАДАХ СОЦІОНІКИ

У сучасному менеджменті все більшого значення набувають етичні функції, які регулюють взаємовідносини керівників, підлеглих, колег, взаємозв'язаних горизонтальними зв'язками, і взаємодію підприємства із зовнішнім середовищем і працівників за трьома напрямками: духовно-морального, характерному і соціотипному.

Щоб розробити концепцію успішного управління процесом створення сприятливого мікроклімату в колективі на зазначеній основі, слід знати ситуацію, що залежить від умов формування колективу. Йдеться, з одного боку, про вдосконалення управління процесом формування вже діючого колективу, з іншого – про формування нового колективу, якому належить вирішувати передбачені вищим керівництвом задачі і досягати поставлених цілей. Темпи та інтенсивність розвитку потенціалу лідера залежать від наявності у нього певних особистісно-психологічних якостей. Їх перелік та зміст, у першу чергу, повинен характеризувати схильність до інноваційності, підприємливості. Оцінку наявності цих